

РЕШЕНИЕ

№ 198

Гр. Перник, 27.05.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести май през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Т.М. и с участието на прокурор Николай Цветков от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 182 по описа за 2015 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „***“ ЕООД, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя ***, чрез адвокат *** от АК Перник срещу съдебно решение № 11 от 19.02.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 477/2014 година по описа на районен съд Радомир, в частта с която е потвърдено наказателно постановление № 723/2014 от 04.11.2014 година, издадено от началника на „Митница Столична“, с което на „***“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 123, ал. 6 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ за извършено административно нарушение на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, като в останалата част съдебното решение е влязло в сила като необжалвано.

Касаторът чрез процесуалния си представител адвокат *** твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно в обжалваната част, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка в обжалваната част и отмени наказателното постановление в тази част.

Ответникът по касационната жалба „Митница Столична“ чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Борислав Станков моли съда да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита касационната жалба за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на първоинстанционния съд като законосъобразно и правилно.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Първоинстанционният съд въз основа на събраните писмени и гласни доказателства правилно е установил фактическата страна на спора. Приел е, че административнонаказаното лице при упражняването на търговска дейност в търговски обект – магазин за хранителни стоки – пивница, находящ се в *** на 30.05.2014 година държал акцизни стоки – 31 броя кутии цигари без бандерол за платен акциз в Република България, от които 26 броя кутии с надпис „Duty free“. На административнонаказаното лице е бил съставен АУАН № 348 на 23.06.2014 година за извършено административно нарушение на нормата на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС. Въз основа на съставения акт за установяване на административното нарушение /АУАН/ е издадено процесното наказателно постановление /НП/.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на наказаното лице, като от събраните по делото свидетелски показания, както и писмените доказателства представени с наказателното постановление и приобщени по реда на чл. 283 от НПК безспорно се установява авторството, вината и извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС. По отношение на наложената санкция решаващия съд е приел, че макар и наложена под предвидения законен минимум е правилно определена от наказващия орган, тъй като в случая не би могла да намери приложение нормата на чл. 27, ал. 5 от ЗАНН. Първоинстанционният съд е достигнал до правен извод, че при издаването АУАН и НП не са допуснати нарушения на материалното и процесуално право, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя и е потвърдено изцяло наказателното постановление.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Радомир фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до неправилни правни изводи поради следното:

При описаната фактическа обстановка и като съобрази събраните доказателства и закона, настоящия касационен състав счита, че в административнонаказателното производство са били допуснати нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на настоящия касатор, съответно ограничаващи правата и законните му интереси да бъдат реализирани и гарантирани в пълен обем. По съществото на спора настоящия касационен състав намира, че търговското дружество действително е осъществило състава на административно нарушение по чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, като на 30.05.2014 година се държало в търговско помещение – магазин за хранителни стоки – пивница, тютюневи изделия с надпис, съдържащ думите „Duty free“. Деянието е правилно и пълно описано и квалифицирано по чл. 123, ал. 6 от ЗАДС. При дейността по издирване и избора на санкционна правна норма за наложеното наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева по съвършено необясними за настоящия касационен състав причини, наказващият орган е нарушил посочената правна норма. Имуществената санкция, видно от наказателното постановление, е наложена на основание чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, предложение второ, както логично следва от естеството и квалификацията на нарушението. Този текст обаче предвижда санкции в посочен друг абсолютен размер санкция – 4 000 лева, а не 2 000 лева. Нарушението като предвидено по чл. 123, ал. 6 от ЗАДС е било безспорно в административнонаказателното производство, съответно не може да намери приложение при конкретното, съставомерно и доказано нарушение налагането на различна санкция от така предвидена по чл. 123, ал. 6 от закона, на което основание е следвало да бъде санкционирано юридическо лице.

Във въззивното съдебно производството по реда на чл. 53 и следващите от ЗАНН не съществува възможност допуснатото при определяне на приложимата санкционна норма нарушение на материалния закон да бъде преодоляно. За решаващия съд не е съществувала друга възможност, освен да отмени наказателното постановление на това основание в частта, с която на основание чл. 123, ал. 6 от ЗАДС жалбоподателя е санкциониран с „Имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, а не в размер на 4 000 лева, тъй като текстът на ал. 6 на чл. 123 от ЗАДС императивно предвижда по – тежко наказание. Наложено е наказание не е в предвидения минимален размер, предвиден от закона и е недопустимо то да бъде изменено. С императивната норма на чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН изрично е уредено, че не се допуска да се заменят предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид или да се определят наказания под предвидения най – нисък размер. Ето защо, съобразно действащото законодателство, при определяне на вида и размера на наказанията за извършени административни нарушения както

наказващият орган, така и съдът са длъжни да се съобразяват с посоченото наказание от законодателя. Липсва законова възможност да се определи по – ниско по размер или по – леко по вид административно наказание, каквато възможност е регламентирана в разпоредбата на чл. 55 от Наказателния кодекс /НК/.

Като е достигнал до изводи за потвърждаване на НП, първоинстанционния съд е постановил едно незаконосъобразно решение, което следва да се отмени по изложените по – горе мотиви на касационната инстанция и да се отмени издаденото НП в обжалваната му част, като незаконосъобразно.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 11 от 19.02.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 477/2014 година по описа на районен съд Радомир и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 723/2014 от 04.11.2014 година, издадено от началника на „Митница Столична“, в частта, с която на „***“ ЕООД, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя *** е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 123, ал. 6 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ за извършено административно нарушение на чл. 123, ал. 6 от ЗАДС, като незаконосъобразно.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: